

Vi har også overvejet, om man i stedet kunne begrænse besiddelsen af foldeknive, sådan at kniven ikke må medbringes på steder, hvor der erfaringsmæssigt kan opstå slagsmål mv. med fare for, at kniven kommer til anvendelse, f.eks. på værtshuse, i diskoteker og på restauranter, på gader og veje i byen om aftenen, ved festarrangementer og ved friluftskoncerter mv., hvor der normalt ikke er nogen rimelig grund til at bære en foldekniv.

Ved denne model forudsættes bestemmelsen i § 4, stk. 1, 1. pkt., bevaret i den nugældende affattelse, mens bestemmelsen i § 4, stk. 1, 2. pkt., om foldeknive ændres.

Dette kunne f.eks. ske ved at formulere våbenlovens § 4, stk. 1, 2. pkt. således, at forbuddet i stk. 1 ikke omfatter foldeknive med en kling på højst 7 cm, der bæres i forbindelse med friluftsliv eller lignende eller med formål som nævnt i § 4, stk. 1, 1. pkt. dvs. i tilfælde hvor besiddelsen efter besidderens behov og omstændighederne må anses for velbegrundet.

En sådan bestemmelse vil medføre, at der ikke længere vil være mulighed for permanent at bære en mindre lommekniv i lommen eller tasken, sådan som det i dag formentlig er en vane for en større persongruppe, men kniven kan stadig medbringes i en række af de situationer, hvor der er et praktisk og fornuftigt behov for at anvende kniven.

Bestemmelsen vil dog kunne ramme i tilfælde, som ikke forekommer strafværdige, f.eks. hvor personer, der kommer fra en skovtur ved en forglemmelse medbringer kniven ved et umiddelbart efterfølgende besøg f.eks. på et værtshus eller ved en udendørskoncert.

Der kan endvidere opstå tvivl om afgrænsningen af reglen. På den anden side er også den nugældende regel i § 4, stk. 1, 1. pkt., der anvender begrebet "andet lignende anerkendelsesværdigt formål" ikke helt klar i sit anvendelsesområde, uden at dette dog har givet anledning til væsentlig tvivl i forbindelse med håndhævelse af bestemmelsen.

Der er således flere ulemper ved en ordning som den skitserede. Omvendt er den mindre vidtgående end et generelt forbud og tilgodeser til en vis grad behovet for at kunne medbringe lommekniv i en række almindelige dagligdags situationer.

Vi har også overvejet en begrænsning af adgangen til at besidde foldeknive med en kling

på 7 cm eller derunder ved indførelse af en aldersgrænse, der kan forhindre, at unge mennesker medbringer sådanne knive, når de går i byen og opholder sig på steder, hvor der kan opstå ballade eller slagsmål.

Et sådant forbud kunne gennemføres ved at formulere våbenlovens § 4, stk. 1, 2. pkt., sådan, at forbuddet ikke omfatter foldeknive med en kling på højst 7 cm, der bæres af personer, der er fyldt f.eks. 18 år eller 25 år.

En aldersgrænse på 18 år ville svare til den aldersgrænse, der gælder i en række andre sammenhænge. Også våbenlovgivningen indeholder i flere bestemmelser en aldersgrænse på 18 år. Hertil kommer, at det formentlig i et vist omfang forekommer, at unge i alderen under 18 år anser det for "smart" at gå med lommekniv, også selv om de ikke har til hensigt at bruge kniven på nogen ulovlig måde.

Et forbud mod at besidde foldeknive før det fyldte 18. år kunne formentlig medføre en ændret holdning hos unge med hensyn til at bære kniv, som også fik betydning for de unges indstilling til at bære kniv, efter de var fyldt 18 år. Det kan således tænkes, at et sådant forbud ville medføre en generelt ændret adfærd med hensyn til foldeknive, sådan at disse knive af de mere modne unge på 18 år og derover ville blive båret i mindre omfang.

Med hensyn til en eventuel aldersgrænse bemærkes dog også, at knap 31 pct. af anmeldelserne om vold efter straffelovens §§ 245 - 246 og drab og drabsforsøg vedrører gerningsmænd i aldersgruppen under 25 år, jf. bilag 5.B. Ser man kun på de anmeldelser, der vedrører forhold begået på steder med almindelig adgang, vedrører knap 37 pct. gerningsmænd under 25 år, jf. også herved tallene i bilag 5.B. Det bemærkes dog i den forbindelse, at der tillige er en forholdsvis stor gruppe af gerningsmænd i aldersgruppen 25 - 29 år (godt 14 pct. af samtlige gerningsmænd).

Endvidere fremgår det af en undersøgelse foretaget af Københavns Politi vedrørende anmeldt voldskriminalitet i år 2002, at den største gruppe gerningspersoner (23 pct.) er mellem 20 og 24 år, og at gruppen af gerningspersoner under denne alder udgør 19 pct. (under 15 år 2 pct., 15-17 år 9 pct. og 18-19 år 8 pct.). Denne aldersgruppe udgør således samlet set 42 pct. af kendte gerningsmænd med hensyn til anmeldt vold efter straffelovens §§ 244-246. Det kan i øvrigt oplyses, at den samme undersøgelse viser, at 17